

З ГАНАРОВЫМ ЗВАННЕМ!

У рэспубліканскім друку за 1 верасня апублікаваны Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларускай ССР аб прысваенні ганаровых званняў Беларускай ССР навукова-педагагічным работнікам вышэйшых навучальных устаноў рэспублікі.

За поспехі ў развіцці навукі і вышэйшай адукацыі, падрыхтоўцы і выхаванні кадраў спецыялістаў загадчыку кафедры беларускай мовы нашага ўніверсітэта прафесару АНІЧЭНКУ Уладзіміру Васільевічу прысвоена званне Заслужанага дзеяча навукі Беларускай ССР, прарэктару па навуковай рабоце прафесару НАВУЧЫЦЕЛЮ Міхалу Веніямінавічу — званне Заслужанага работніка вышэйшай школы Беларускай ССР.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, усе выкладчыкі і студэнты горача віншуюць У. В. Анічэнка і М. В. Навучыцеля з прысваеннем ім ганаровых званняў, жадаюць новых поспехаў у навуковай і выкладчыцкай дзейнасці.

ГОМЕЛЬСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 24 (274)

Субота, 11 верасня 1976 года.

Газета заснавана ў верасні
1969 года. Выходзіць
раз у тыдзень

Цана 2 кап.

10-і пяцігоддзі — выдатную вучобу, плённую працу!

ЗВАРОТ

ДА СТУДЭНТАУ ГДУ,
ЯКІЯ ПРЫМУЦЬ УДЗЕЛ
У СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫХ
РАБОТАХ

Савецкія людзі паспяхова ажыццяўляюць гістарычныя рашэнні XXV з'езда КПСС. У першым годзе юбілейнай, дзесятай пяцігодкі яны дасягнулі новых вышынь у вытворчасці прамысловай прадукцыі, развіцці сельскай гаспадаркі. Працаўнікі палёў забяспечылі сёлта высокі ўраджай зерневых і прапашных культур. Для таго, каб убраць іх своєчасова і без страт, патрэбны вялікія фізічныя намаганні. Таму на дапамогу калгаснікам і рабочым саўгасаў прыязджаюць шэфы, студэнты. Ударнай для іх павінна стаць цяперашняя восень.

На будучым тыдні ў гаспадаркі адправіцца вялікі атрад студэнтаў нашага ўніверсітэта. Яны стануць прадаўжальнікамі тэрыцыя, працоўнага семестра, на першым этапе якога добрага здабытку дабіліся байцы студэнцкіх будаўнічых атрадаў.

На плённую працу студэнтаў, як і ўсіх працоўных краіны, натхняе яркая прамова Генеральнага сакратара ЦК

КПСС таварыша Л. І. Брэжнева, з якой ён выступіў нядаўна ў Алма-Аце на нарадзе партыйна-гаспадарчага актыву Казахскай ССР. Верная сваім слаўным традыцыям, моладзь павінна не пашкадаваць сіл, каб самаадданай працай заваяваць падзяку і прызнанне работнікаў сельскай гаспадаркі, высока пранесці марку нашага ўніверсітэта.

У час сельскагаспадарчых работ абавязак студэнтаў выступаць таксама з лекцыямі і канцэртамі, дапамагаць сельскай школе, шэфстваваць над інвалідамі вайны і працы, актыўна ўдзельнічаць у правядзенні культурна-масавых і спартыўных мерапрыемстваў. Усё гэта будзе ўлічвацца пры падвядзенні вынікаў сацыялістычнага спаборніцтва на лепшую акадэмічную групу факультэта і ўніверсітэта і пры здачы Ленінскага заліку.

Партком, рэктарат, камітэт ЛКСМБ і прафком выказваюць цвёрдую ўпэўненасць, што ўсе студэнты ўніверсітэта, якія прымуць удзел у сельскагаспадарчых работах, з гонарам апраўдаюць ускладаемае на іх давер'е, сваёй сумленнай самаадданай працай павялічаць здабыткі нашай любімай Айчыны.

ПАРТКОМ, РЭКТАРАТ,
КАМІТЭТ ЛКСМБ, ПРАФКОМ.

ДЛЯ ўМАЦАВАННЯ МІРУ

Самым важным для чалавецтва з'яўляецца мір. Барацьба за яго ўмацаванне — ганаровы абавязак кожнага сумленнага чалавека. Сёння мы можам назваць імёны многіх нястомных змагаючыхся за разрадку міжнароднай напружанасці, дружбу паміж народамі, сацыяльны прагрэс. Адным з актыўнейшых сярод іх стаў вядомы ва ўсім свеце Луіс Карвалан, які вось ужо праз

які месяц пакутуе ў зацэпенках піначэтаўскай хунты. Аднак ніякі, нават самыя жорсткія здзекі не могуць зламаць волю гэтага палымянага чылійскага патрыёта, аднаго з віднейшых дзеячоў міжнароднага камуністычнага руху.

14 верасня — дзень нараджэння Луіса Карвалана. Камсамольцы нашага курса перад выездам на сельскагаспадарчыя работы вырашылі

адзначыць гэту дату ўдарнай працай і зароблены за адзін дзень грошы пералічыць у Фонд міра на падтрымку барацьбы чылійскіх патрыётаў. Мы спадзяемся, што наша ініцыятыва будзе падтрымана ўсім камсамольцам ўніверсітэта.

Па даручэнню камсамольскага сходу:

Н. САВІЦКАЯ,
сакратар камсамольскай арганізацыі 2-га курса аддзялення «Эканоміка працы» эканамічнага факультэта.

У КАМІТЭЦЕ ЛКСМБ

Камітэт ЛКСМБ ўніверсітэта абмеркаваў ініцыятыву камсамольцаў 2-га курса аддзялення «Эканоміка працы» эканамічнага факультэта і даў ёй высокую ацэнку. Гэта ініцыятыва з'яўляецца яшчэ адным яркім

сведчаннем салідарнасці савецкай моладзі з нястомнымі барацьбітамі за разрадку міжнароднай напружанасці, ўмацаванне міру і дружбы народаў усіх краін.

Камітэт ЛКСМБ вы-

КАШТОўНАЯ ІНІЦЫЯТывА

казвае цвёрдую ўпэўненасць, што ініцыятыва камсамольцаў эканамічнага факультэта знойдзе шырокае падтрымку сярод усіх студэнтаў, якія прымуць удзел у сельскагаспадарчых работах.

З ПРЫСВЯЧЭННЯ ПЕРШАКУРСНІКАЎ У СТУДЭНТЫ

Святам ведаў называюць першае верасня. У гэты дзень наш ўніверсітэт гасцінна расчынуў дзверы для 825 першаккурснікаў, якія пасля ўступных экзаменаў заслужана занялі месца ў студэнцкай сям'і ГДУ. І быццам памаладзеў універсітэт — такіх юныя навокал, радасныя ўчарашнія абітурыенты. Яны сабраліся каля першага корпуса на прысвячэнне ў

няе духавы аркестр, які выконвае марш. Пад яго гукі перад прысутнымі з'яўляюцца рэктар універсітэта Б. В. Бокуць, сакратар парткома У. В. Казлоў, кіраўнікі грамадскіх арганізацый, выкладчыкі, госці.

Чуюцца гукі горна «Слухайце ўсё!». Іх змяняе голас вядучага: «Для ўносу сцягоў Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта — раўняйся! Смірна! Раўненне на сярэдзіну!»

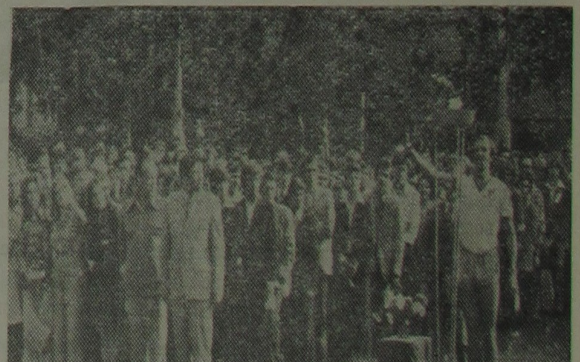
Пад урачысты марш сцяг ГДУ выносіць кавалер ордэна Леніна доктар сельскагаспадар-

нік» — заслужаны майстар спорту, старшы выкладчык факультэта фізвыхавання Л. Р. Гейштар.

Цёплымі словамі вітае новае папаўненне ГДУ сакратар парткома У. В. Казлоў.

Слова прадстаўляецца члену-карэспандэнту АН БССР, дэпутату Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, рэктару ўніверсітэта Б. В. Бокуць. Барыс Васільевіч горача віншуе першаккурснікаў з паступленнем на вучобу ў вядучую ВНУ Палесся, гаворыць аб тых задачах, якія ставіцца перад ГДУ

ШЧАСЛІВАГА ШЛЯХУ ў КРАІНУ ВЕДАЎ!

Ш ЧАСЛІВАГА ШЛЯХУ Ў КРАЇНУ ВЕДАЎ!

(Заканчэнне. Пачатак
на 1-й стар.)

«Ключ ведаў» — у першакурсніцы Л. Краўчанка.

Учарашніх абітурыентаў са знамянальнай падзеяй у жыцці шчыра віншуе сакратар камітэта камсомола ГДУ Мікалай Сянькевіч. Ён расказвае аб слаўных традыцыях студэнцтва, жадае ім камсамольскага запалу ў вучобе і грамадскай дзейнасці.

Камандзір зводнага студэнцкага атрада Гомельскай вобласці, які працаваў гэтым летам у Малдавіі, студэнтка 5-га курса механіка-матэматычнага

факультэта Людміла Сусло расказвае першакурснікам аб вялікім укладзе студэнцкіх будаўнічых атрадаў ГДУ ў выкананне народнагаспадарчых планаў за час трэціх працоўных семестраў, заклікае іх прымаць актыўны ўдзел у справах, дзе патрэбны ўмельныя рукі і гарачыя сэрцы.

Людміла Сусло перадае першакурсніку эканамічнага факультэта Георгію Вішнявецкаму сімвалічную кельму, як эстафету працоўнай славы байцоў будаўнічых атрадаў універсітэта.

Слова для зачытання клятвы першакурсніка прадастаўляецца студэнтцы 1-га курса фізічнага факультэта Валянціне Дзегцяровай. Узнёслыя радкі клятвы знаходзяць аднадушнае адабрэнне ў юнакоў і дзяўчат.

Да новага папаўнення студэнцкай сям'і ўніверсітэта з прывітальнымі словамі звяртаецца ленынская стыпендыятка, пяцікурсніца гісторыка-філалагічнага факультэта Міла Беразоўская. Яна перадае першакурснікам «Ключ ведаў», які бярэ Ларыса Краўчанка з эканамічнага факультэта. Яна запэўніла старэйшых таварышаў ад імя ўсіх першакурснікаў, што яны прыкладуць усе намаганні, каб з гонарам апраўдаць званне студэнта ГДУ.

Ад імя абласной камсамольскай арганізацыі з цёлымі словамі да першакурснікаў звярнуўся першы сакратар Го-

Клятву першакурсніка зачытвае В. Дзегцярова.

мельскага абкома ЛКСМБ У. Вялічка.

Выконваюцца гімны Саветаў Саюза і Беларускай ССР. З заключным словам выступае рэктар Б. В. Бокуць. Ён гаворыць: «Зараз для вас, дарагія першакурснікі, празвінці першы ўніверсітэцкі званок. Калі ласка, у нашу дружную сям'ю!»

Звінціць званок. На тварах стаўшых паўнапраўнымі студэнтамі першакурснікаў — вялікая радасць.

Першыя ўражанні. Яны заўсёды самыя яркія, самыя памятныя, самыя хвалючыя. Пад гукі ўрачыстага марша першакурснікі ідуць на сваю першую лекцыю.

Пажадаем жа ім цікавага, бурнага жыцця ў краіне студэнцтва!

Т. СКАРАХОД.

Фота А. Шчыгрова.

ПЕРШАКУРСНІКАМІ СТАЛІ ДАСТОЙНЫЯ

Ідзе другі тыдзень новага навучальнага года. Першакурснікі ўсё больш і больш пачынаюць адчуваць сябе сапраўднымі студэнтамі. Некалькі змярыліся са сваёй няўдачай тым, хто не змог паспяхова вытрымаць конкурсныя экзамены. Словам, гарачыя баталі закончыліся, і жыццё ўваходзіць у звычайную каліяну.

Карэспандэнт нашай газеты сустрэўся з адказным сакратаром прыёмнай камісіі ўніверсітэта **У. Ф. Філіпцовым** і папрасіў яго расказаць аб выніках прыёму студэнтаў на 1976/77 навучальны год.

— Як і ў папярэднія гады, — адзначыў Уладзімір Фёдаравіч, — ні на адзін з факультэтаў недахопу на абітурыенты не было. Усяго паступіла 2019 заяў. Гэта ў сярэднім крыху больш, чым па тры на адно месца. Тут трэба ўлічваць, што ўжо да ўступных экзаменаў першакурснікамі сталі 158 чалавек, якія паспяхова закончылі падрыхтоўчае аддзяленне. І яшчэ нельга не адзначыць адну акалічнасць: вучыцца ў нашым універсітэце жададалі 88 медалістаў сярэдніх школ і 14 маладых спецыялістаў, якія закончылі з адзнакай сярэднія спецыяльныя навучальныя ўстановы. Гэтая катэгорыя абітурыентаў павінна была здаваць толькі па аднаму прафілючому прадмету. З гэтай задачай паспяхова справілася 85 чалавек. 178 абітурыентаў мелі па два і больш гадоў стажу практычнай работы, што забяспечвала ім пэўныя льготы. Так што сярод астатняй часткі моладзі барацьба за права заняць месца ва ўніверсітэце была выключна напружанай.

Калі браць па факультэтах, дык найбольшая колькасць прэ-тэндэнтаў на адно месца аказалася на гістарычным аддзяленні. Сёлета значна больш, чым летась, было паступаючых на аддзяленне эканомікі працы. На астатнія факультэты і аддзяленні паступаючых аказалася прыкладна ў межах мінулага года: на філалагічныя спецыяльнасці і біяфак — па 4—5 чалавек на месца і менш двух — на механіка-матэматычны і фізічны факультэты. Асобна хочацца сказаць пра геалагічны факультэт. Сёлета ён меў найменшую колькасць абітурыентаў за ўсе гады свайго існавання.

Усе прадметныя камісіі працавалі зладжана і сур'ёзна. Істотных нараканняў у іх адрас не паступала. А тое, што больш адной трэці абітурыентаў атрымалі нездавальняючыя адзнакі, сведчыць не аб павышанай патрабавальнасці экзаменатараў, а аб неадпаведнасці адзнак у атэстатах многіх выпускнікоў іх сапраўдным ведам. Есць усе падставы сцвярджаць, што ўлічэнне ў агульную суму сярэдняга бала атэстата прыводзіць у школах да натуральнага завышэння адзнак. Сведчаннем гэтаму і такі факт: толькі 178 абітурыентаў, якія здавалі ўсе экзамены, вытрымалі іх на «4» і «5», хоць такія адзнакі стаць у атэстатах пераважнай большасці паступаюшых ва ўніверсітэт.

Калі ж гаварыць увогуле, дык мы лічым, што першакурснікамі сталі самыя падрыхтаваныя і дастойныя вучыцца ў ГДУ. Сярод іх — 30 камуністаў і 789 камсамольцаў, 310 юнакоў і 515 дзяўчат. Як бацьчы, апошнія па-ранейшаму пераважаюць у нашым універсітэце. І калі ўжо некалькі адступіцца ад сур'ёзнай статыстыкі, дык хацелася б выказаць такую параду: ўжо загадзя трэба падумаць, якому факультэту і з якім варту звязаць цеснае сяброўства, таму што на адных пераважаюць дзяўчаты, на другіх — хлопцы. Для прыкладу, скажам, на аддзяленне беларускай і рускай моў і літаратур паступіла 44 дзяўчыны і ўсяго 6 юнакоў, а на геалагічны факультэт — 11 дзяўчат і 64 хлопцы.

У сяброўства можна не «набівацца» толькі да будучых фізікаў. Тут, думаецца, адрэгулявана ядрэна — 79 дзяўчат і 71 юнак.

Сярод першакурснікаў, як і павінна быць, пераважаюць беларусы — іх 598. Рускіх — 177, 50 чалавек — іншых нацыянальнасцей. 547 сённяшніх першакурснікаў — з Гомельшчыны.

УПЭЎНЕНІМ КРОКАМ ДА МЭТЫ

Празвінеў першы студэнцкі званок, якога мы так чакалі доўгіх восем месяцаў, калі былі яшчэ слухачамі падрыхтоўчага аддзялення гісторыка-філалагічнага факультэта.

Першыя лекцыі, першыя ўражанні... Нашых былых слухачоў можна адразу прыкмеціць сярод студэнцкай моладзі, учарашніх дзесяцікласнікаў. Мае сябры прайшлі добрую школу. Месяцы вучобы на падрыхтоўчым аддзяленні не прайшлі дарэмна. Там нас вучылі даражыць давер'ем калектыву, не траціць марна ні адной вольнай хвілінкі, вучылі працаваць. Добрую загартоўку атрымалі нашы юнакі і дзяўчаты ў час трэцяга, працоўнага семестра, калі выязджалі на будоўлі вобласці ў складзе СВА «Славянка», «Таварыш» і «Арганаўты». Кожны з нас пры-

маў самы актыўны ўдзел у грамадскім жыцці груп. І таму, калі праходзілі выбары студэнцкага актыву, усе аднагалосна вырашылі — перавагу даць былым слухачам падрыхтоўчага аддзялення. Так, Анатоля Цюрына, Аляксандра Міхасёва, Васіля Мікалаенку, былых байцоў будаўнічага атрада «Таварыш», першакурснікі абралі старастамі груп. Сталі прафграмамі на курсе Іван Гардзевіч, Тацыяна Косарава і Любоў Маёрава. Трэба дадаць, што з гэтай пасадай яны выдатна справіліся на падрыхтоўчым аддзяленні. Камсамольскую работу ўзначалілі Марыя Сідарэйка, Людміла Собаль і Ганна Мартыненка. Адным словам, усім знайшлася справа па душы. Я, напрыклад, яшчэ са школы сяброў з газетай і вырашыла цвёрда — супрацоўнічаць у шматтыражнай газеце «Гомельскі ўніверсітэт».

Мне радасна за сваіх сяброў, што яны вытрымалі ўсе экзамены і цяпер упэўнена крочаць у авангардзе новага папаўнення ГДУ.

Г. КАРНАЧ,

студэнтка 1-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

АБ БУДНЯХ УДАРНЫХ, АБ ДНЯХ НЕЗАБЫЎНЫХ

Вось і закончыўся трэці, працоўны семестр. Засталіся ззаду ўсе хваляванні, радасці і трывогі, звязаныя з ім. Ужо падаведзены вынікі, вызначаны лепшыя будаўніцы, але даволі часта сярод байцоў СВА можна пачуць размовы аб буднях працоўнага семестра. Есць што ўспомніць і нашаму атраду «Купалінка», які працаваў у саўгасе «Шлях да камунізму» Жлобінскага раёна.

Здаецца зусім нядаўна мы ехалі на месца дыслакацыі ў вёску Рэкта, наладжвалі свой быт. Кіраўнікі гаспадаркі стварылі для нашай работы і адпачынку добрыя ўмовы.

Прыгавдаецца першы выхад на поле, першы канцэрт, з якім дзяўчаты выступалі перад мясцовымі жыхарамі, першая лекцыя. У добрай арганізацыі культурна-масвай і ідэйна-выхаваўчай работы — вялікая заслуга камісара атрада Галіны Натаравай. Байцамі прачытана 8 лекцый на розныя тэмы. Асабліва вялікую цікавасць выклікала ў мясцовай моладзі лекцыя на тэму «ГДУ сёння і заўтра», якую арганізавала кіраўнік лектарскай групы Зоя Маркава. Жыхары навакольных вёсак засталіся вельмі ўдзячнымі і за канцэрты мастацкай самадзейнасці, якія давала наша агітбрыгада. Для бібліятэкі мясцовай школы байцы «Купалінкі» сабралі 55 кніг,

ДОБРЫЯ ЎСПАМІНЫ

арганізавалі кансультацыйны пункт для дзесяцікласнікаў па хіміі, матэматыцы, стварылі піянерскі лагер «Спадарожнік». Добрымі арганізатарамі і памочнікамі агітбрыгады былі байцы Ала Палячэнка, Зоя Маркава, Праскоўя Віленская. Асабліва памятнай для мясцовых жыхароў была арганізаваная дзяўчатамі сустрэча з ветэранам Вялікай Айчыннай вайны Т. Д. Страпаковым.

За ўвесь час працоўнага семестра атрадам «Купалінка» выкананы вялікі аб'ём работы: сабрана 65 тон ранняй капусты, праполата 3,3 га цыбулі і 8,4 га позняй капусты, сабрана 36 тон ранняй бульбы, ачышчана 846 тон зерня і нарыхтавана яго 180 тон.

Вельмі прыемна, калі цябе ўспамінаюць добрым словам. Самыя лепшыя ўспаміны, я думаю, засталіся ў саўгасе «Шлях да камунізму» і аб нашых «купалятках», асабліва аб байцах Я. Бабковай, Н. Завадскай, Н. Ярац, Н. Блізнец, З. Маркавай, Л. Шчэрбін, Г. Патапавай, Т. Дынінай, Р. Мазуравай, С. Бандарэнка.

Н. ДЗІКУН,
камандзір СВА «Купалінка»
эканамічнага факультэта.

Кіраўнікі саўгаса разам з байцамі перад пачаткам работ на зернетаку.

УДЗЯЧНЫ

Усе члены студэнцкага будаўнічага атрада «Купалінка» працавалі добрасумленна на ўсіх участках сельскагаспадарчай вытворчасці, паказваючы прыклады сапраўднай камуністычнай працы.

Выкананы будаўнічым атрадам аб'ём сельскагаспа-

дарчых работ з'яўляецца вялікім укладам у ажыццяўленне сацыялістычных абавязальстваў, узятых гаспадаркай на першы год дзесятай пяцігодкі.

Дырэкцыя саўгаса «Шлях да камунізму» шчыра дзякуе ўсіх байцоў СВА «Купалінка» і асабліва камандзіра Н. Дзікун за добрасумленную працу, жадае ім вялікіх поспехаў у вучобе,

моцнага здароўя, шчасця і хайдайчае перад абласным штабам будаўнічых атрадаў аб адпраўцы СВА «Купалінка» на працу ў нашу гаспадарку і ў 1977 годзе.

Дырэктар саўгаса —
Г. Л. ЦІШКОЎ.
Сакратар партарганізацыі —
А. Н. ГАЕЎ.
Сакратар камсамольскай арганізацыі —
Л. В. БАЛЯНКОВА.

Атрадныя частушкі складаюць З. Маркава і Н. Завадская.

ДРУЖБА НЕ ВЕДАЕ МЕЖАЎ

...Ярка гарыць касцёр, асвятляючы ў цемры твары юнакоў і дзяўчат, якія размясціліся навокал. Чуюцца галасы на грох мовах адрозу, і ўсе выдатна разумеюць адзін аднаго, таму што сабраліся тут сапраўдныя сябры.

«Калінка, калінка, калінка мая, в саду ягода-малинка, малинка мая...» — старанна вымаўляючы рускія словы, пачынае Вольфганг сваю любімую песню. Яе тут жа падхопліваюць усе астатнія — савецкія, нямецкія і чэшскія рабаты. І вось ужо звінчыў у Шумаўскіх гарах руская, вечна маладая «Калінка». А потым мы спяваем: «Наш адрес — не дом і не ўлица, наш адрес — Советский Союз!». З якім гонарам мы вымаўляем гэтыя словы, якім вялікім сэнсам яны напоўнены для нас! Наш невялікі будаўнічы атрад прадстаўляе тут, у Паўднёвай Чэхіі, сваю вялікую краіну, сваю Радзіму, і адчуваць сябе яе маленькай часткай — вялікае шчасце і, безумоўна, вялікая

адказнасць. Нашы рабаты гэта вельмі добра разумеюць.

А раніцай, як звычайна, у шэсць гадзін — пачатак работы. Мы працавалі на ударнай маладзёжнай будоўлі, узводзілі буйнейшы ў Чэхаславакіі жытлавабудоўчы комплекс. У мінулым годзе савецкая брыгада была прызнана лепшай на гэтай будоўлі, і мы таксама стараліся працаваць па-ударнаму.

А вельмі хутка наш атрад даказаў, што мы ўмеем не толькі добра працаваць. На міжнароднай сустрэчы па вальеболу ў г. Чэске-Будзеевіце, удзельнікамі якой былі чатыры каманды — савецкая, чэшская, балгарская, нямецкая — нашы рабаты дабіліся перамогі. Нельга забыць той урачыстай цырымоніі ўзнагароджання савецкай каманды. Ёй уручылі прыз — прыгожую крыштальную вазу і грамату, і ад нашых сяброў мы прымалі шмат віншаванняў.

Чэшскія сябры — вельмі добрыя і шчырыя. Як жадаемых гасцей яны сустракалі нас усюды, удзялялі максімальна

стварылі добрыя ўмовы для нашай працы і адпачынку. Мы наведалі многія гарады Чэхаславакіі: Чэске-Крумлаў, Чэске-Будзеевіце, Пльзень, Карлавы Вары і, безумоўна, злату Прагу, маці гарадоў, як з гонарам называюць яе чэхі. Велічны пражскі град, Карлаў мост, славыты старажытны гадзіннік на Старамесцкай плошчы, шматвяковыя замкі на гары з абавязковай крэпасной сцяной і глыбокім ровам — усё гэта запам'ятаецца нам надоўга.

Але, як кажуць, у гасцях добра, а дома — яшчэ лепш. Надшоў час нашага ад'езду. Усхвалявана развіталіся са сваімі сябрамі, абменяліся адрасамі, моцна паціснулі аднаму рукі. Былі і радзіме. Але нас чакаюць на Радзіме. Але наша дружба будзе мацней яшчэ больш, бо яна не ведае межаў.

Т. ГРОМОВА,
баец СВА «Дружба ЧССР»,
студэнтка эканамічнага факультэта.

Байцы атрада перад канцэртам.

У нашай Радзімы, у кожнай яе вобласці ёсць мясціны, якія асабліва блізкія і дарагія сэрцу ўдзячных нашчадкаў. На Украіне — гэта слаўныя зямныя вытокі Шаўчэнкі, Франко, Лесі Украінкі, у Грузіі — Руставелі, ў Латвіі — Яна Райніса, у Беларусі — Купалы, Коласа, Багдановіча... У Расіі такіх мясцін больш чым дзе.

Адной з вяршынь вялікай рускай літаратуры паўстае перад намі постаць выдатнага паэта, драматурга і пражанка Аляксея Канстанцінавіча Талстога, роднай мясцінай якога з'яўляецца вёска Красны Рог на Браншчыне. Тут ім напісаны многія вершы, апавяданні, п'есы. Незвычайная напеўнасць паэзіі А. К. Талстога выклікала і выклікае да сябе неаслабную ўвагу многіх кампазітараў. На творы паэта пісалі музыку Рымскі-Корсакаў, Кюі, Чайкоўскі, Барадзін...

Сёння шырока вядомы такія рамансы і песні на словы Талстога, як «Средь шумного бала случайно...», «Колокольчики мои», «Шумит на дворе непогода», «Благославляю вас, леса!», «Край ты мой, родимый край» і шмат іншых.

У 1967 годзе, на радзіме

НА РАДЗІМЕ ВЯЛІКАГА ПАЭТА

паэта адбылося першае літаратурнае свята — Талстоўскі тыдзень паэзіі, які адкрыў лаўрэат Ленінскай прэміі, Герой Сацыялістычнай працы М. М. Грыбачоў. Гэта свята стала традыцыйным. Сёлета, на 10-ы юбілейны Талстоўскі тыдзень паэзіі прыехала шмат літаратараў з Масквы, Тулы, Арла, Гомеля, Чарнігава. Ад нашай вобласці на сустрэчу з землякамі выдатнага сына рускай зямлі былі запрошаны паэт Уладзімір Дзюба, журналіст «Гомельскай праўды» і аўтар гэтых радкоў. Мы мелі магчымасць пераканацца, наколькі любяць і шануюць на Браншчыне імя А. К. Талстога, які шмат зрабіў для культурнага ўздыму сваёй Радзімы.

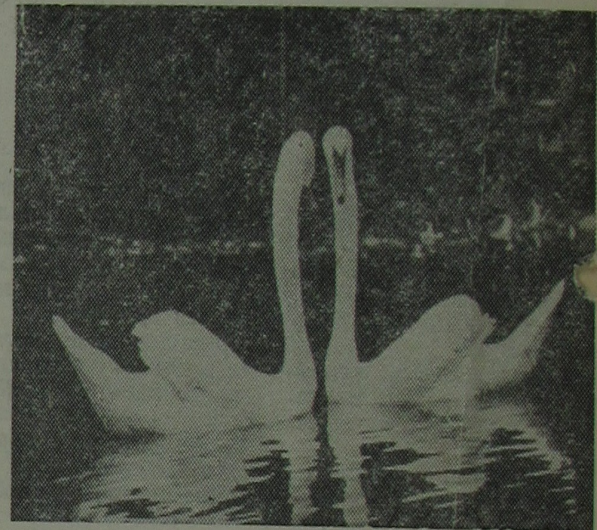
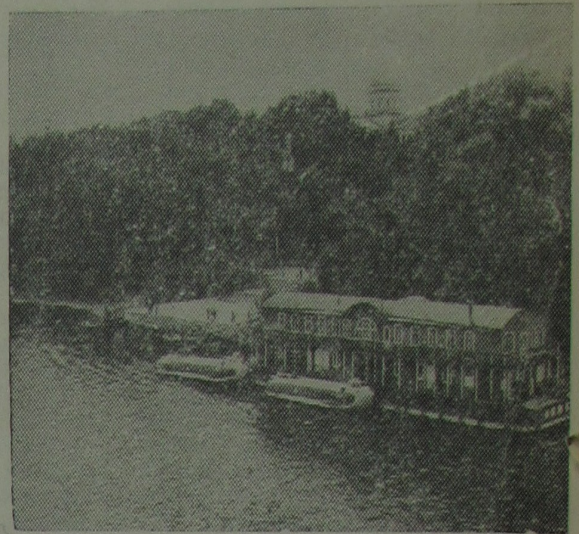
Разам з рускімі і ўкраінскімі паэтамі і пражанкамі мы прынялі ўдзел у літаратурных вечарах у Бранску і ў Красным Розе, дзе зараз размешчаны дом адпачынку. У Красным Розе, у флігелі, дзе жыў А. К. Тал-

стой, цяпер знаходзіцца музей паэта. Многія сцэжкі старажытнага парку з венавымі ліпамі нагадваюць аб тым часе, у якім ён жыў і тварыў. На жаль, не ўсё захавалася да нашых дзён. Гітлераўскія варвары знішчылі ўнікальны «Паляўнічы палац», на месцы якога застаўся сіратлівы ўзгорак з маладымі дрэвамі.

Развітваючыся з зямлёй А. К. Талстога, мы пакідалі добрых сяброў, уважлівых аматараў паэзіі суседняй вобласці. Аднак, як напамін аб гэтым свяце, аб нашай дружбе, мы везлі з сабой пераклады нашых вершаў на рускую мову, што былі змешчаны ў газетах «Брянский рабочий» і «Брянский комсомолец», фотаздымкі аб нашай сустрэчы. Адной з практычных праяў нашай штодзённай дружбы з'яўляецца і той факт, што ў бліжэйшыя месяцы ў Прыокскім кніжным выдавецтве (Тула) выйдзе ў свет паэтычны зборнік аўтараў трох абласцей — Бранскай, Чарнігаўскай і Гомельскай пад назвай «Братэрства», у якім будзе прадстаўлена і творчасць сёлетніх удзельнікаў Талстоўскага тыдня паэзіі.

В. ЯРАЦ,
удзельнік 10-га Талстоўскага тыдня паэзіі,
выкладчык кафедры
беларускай літаратуры.

ФАТАГРАФУЮЦЬ АМАТАРЫ

Гомель па праву лічыцца адным з прыгажэйшых гарадоў нашай краіны. Перасякаючы горад цякаць Сож, выдатны парк культуры і адпачынку, багатае зеляніны, нарэшце, заўсёды чыстае паветра — гэта ўсё тое, што пакідае самае прыемнае ўражанне.

У нашым горадзе шмат аб'ектаў і для аматараў фатаграфавання. 1. К. Усавіч «Блакiтная магістраль». 2. І. Гiнзбург «У згодзе».

АЛІМПІЙЦЫ— ВЫПУСКНІКІ ГДУ

Удзельнікамі XXI Алімпійскіх гульняў, якія сёлета праходзілі ў Манрэалі, былі выпускнікі нашага ўніверсітэта Яўген Гаўрыленка, які закончыў факультэт фізвыхавання, і Надзежда Марыненка, атрымаўшая ў ГДУ спецыяльнасць ака-

наміста. Удзельніцамі ў штурме спартыўных вышынь. Прысутныя з вялікай цікавасцю выслухалі расказы нашых алімпійцаў аб нялёгкіх, захапляльных баталіях на канадскай зямлі. На сустрэчы ў адрас бронзавага прызёра XXI Алімпій-

ТАЙНЫ АДКРЫВАЮЦЬ АРХЕОЛАГІ

Сярод гарадоў нашай рэспублікі Ваўкавыск — адзін з самых старажытных. Пачынаючы з 1252 г., на працягу другой паловы XIII стагоддзя яго назва неаднаразова ўпамінаецца ў летапісах. Але такой ужо была манера летапісцаў — адзначаць толькі тое, што здавалася ім вартым увекавечання ў памяці нашчадкаў: падзеі з княжацкага жыцця, міжусобцы, войны, паходы... Жыццё простага народа, яго быт, заняткі, гаспадарка і многае іншае здаваўся нечым звычайным, не вартым зацянення на старонкі летапісу.

Аднак цяпер, праца шмат стагоддзяў, тое, што калісьці здавалася неістотным, не заслугоўвала ўвагі, выклікае палікую цікавасць ўсіх тых, для каго з'яўляецца дарагім мінулае роднага краю, гісторыя сваёй Айчыны. Яшчэ жа карціну жыцця горада дадае дэталі нямых крыніц — старажытных залача выдатна дзякая. Тым не менш беларускія археолагі ўжо не раз даказвалі сваю здольнасць справядліва з падобнымі працамі. У свет кнігі Я. Г. Звяругі «Древний Ваўкавыск» — сведчанне гэтаму.

На працягу многіх гадоў аўтарам і яго папярэднікамі ў Ваўкавыску вяліся маштабныя раскопкі, якія былі сканцэнтраваны на трох узвышшах — «Шведскай гары», Замчышчы і Муравельніку. Тут дабыты шырокі археалагічны матэрыял. У кнізе са скрупулёзнай дакладнасцю, з навуковай добрасумленнасцю апісаны і праілюстраваны сотні самых разнастайных знаходак: кавальска-слясарныя і дрэваапрацоўчыя інструменты, гаспадарчы інвентар, ключы, прыналежнасці адзення, вы-

мум інфармацыі. Я. Г. Звяруга ў поўнай меры выкарыстаў багатыя магчымасці, якія ў цяперашні час дае супрацоўніцтва археалогіі з прыродазнаўчымі і тэхнічнымі навукамі. Для даследавання астэалагічнага матэрыялу, астаткаў іхтыёфаўны, зэрнаў культурных злакаў і насення пустазелля, вырабаў з жалеза, каляровых металаў, шкла, для вызначэння парод каменя быў прыцягнуты рад вядомых спецыялістаў з розных гарадоў Саюза.

На аснове багатага і разнастайнага рэчывага матэрыялу Я. Г. Звяруга ўдалося ўзнавіць тое, што, здавалася, страчана назаўсёды. Са старонак кнігі перад намі паўстае старажытны Ваўкавыск, які ўзнік ужо ў канцы X ст. (як бачым, значна раней першага летапіснага ўпамінавання) як фарпост на заходнім рубяжы Старажытнарускай дзяржавы, ператварыўшыся затым у феадальны замак і, нарэшце, стаў горадам ва ўласным сэнсе гэтага слова.

Іменна ў Ваўкавыску сабрана багацейшая ў Беларусі калекцыя прадметаў узбраення, амуныцый конніка і каня. Будучы пагранічным горадам, Ваўкавыск не адставаў ад іншых старажытных гарадоў і па ўзроўню развіцця рамеснай вытворчасці. Яго майстры пасляхова валодалі рознымі тэхналагічнымі прыёмамі. Больш таго, у асобных галінах ён выдзяляўся сваім развіццём. Прыкладзем толькі некалькі вывадаў, да якіх прыйшоў аўтар кнігі на аснове дэталёвага аналізу археалагічных крыніц.

Ваўкавыская калекцыя старажытных інструментаў для пісьма — адна з самых шмат-